

Martina Plášilová - scénář rozhlasové reportáže

Tým: Marek Dirbák, Jan Bruner a Jeroným Dufek ze ZŠ Mikulova

https://youtu.be/PTjttFge_rI?t=23

"Všechno se tutlalo" "Nemluvílo se o tom, že třeba lidé nesouhlasili veřejně s komunismem, takže byli zavíráni nebo nějakým způsobem byli perzekuováni všechno se tutlalo."

Honza: Říká paní Martina Plášilová, která se narodila v roce 1971 v Sudetech.

Jeroným: Dospívání za komunismu pro ní nebylo jednoduché.

"Vlastně se tělesné tresty nesměly používat, ale v mých letech na základní škole se tak dělo. Bylo to celkem běžné, nevím, jestli tu zkušenost mají všichni, ale já ano. Jenom jste se projevil, tak už jste museli klečct s nataženýma rukama a museli jste mít třeba několik knih na těch rukou."

Docela to jako bylo drsné, my jsme třeba museli sedět s rukama za zády, takže rozhodně to nebylo příjemné prostředí."

Jeroným: Přesto ji nutili k lásce ke komunismu.

"My jsme ve škole byli samozřejmě, dá se říct, vychovávaní, abysme komunismus podporovali a vnímali to, jako že je to pro nás velmi přínosné, že máme zdravotnictví, že máme práci a že je všechno pozitivní."

Honza: V deseti letech našla doma kazety s hudbou Karla Kryla a začala se intenzivně zajímat o to, co se doopravdy děje.

"Já jsem se vlastně v té době setkala právě s kazetami Karla Kryla. Kde mi teda bylo řečeno, že o tom nesmím mluvit ve škole, a začala jsem ho jako intenzivně poslouchat, začala jsem se zajímat o to, co se vlastně děje, a byla jsem jako samozřejmě konfrontována, velmi jsem byla překvapená, že se takové věci dějí, že vlastně nesmíme říkat navenek to, co si myslíme, že mnoho věcí se na veřejnost nedostane."

Jeronym: A po nějaké době se sama zapojila do protestů proti režimu.

"V té době samozřejmě jste se nedozvěděli, co se přesně děje, a to samé bylo i 17. listopadu. Ovšem byla jsem toho přímo účastná, a to díky tomu, že jsem pracovala v antikvariátu přímo na ulici 28. října"

"Ty první dny jsme tam fungovali jako takový lazaret a zachraňovali jsme teda ty lidi. Já jsem se posléze vždy zučasnila těch demonstrací, poté, co jsem teda skončila v práci, a jenom jsme se pokoušeli zmírnit ty dopady toho násilí."

Honza: Čím víc bylo protestů, tím víc lidí se odhodlalo vyjít do ulic.

"Dá se říct, že mnoho lidí v mém okolí nebo i v okolí mých rodičů nesouhlasilo vůbec s celým systémem, Opravdu 90% lidí alespoň v mém okolí si přálo svobodu."

"To, co bych jim předala, by bylo to, aby si vážili svobody, protože Co znamená svoboda, člověk zjistí až potom, co jí ztratí."

https://youtu.be/PTjttFge_rI?t=125